

Et quid clericus deprehensus fuerit in adult. §. fin. q. 77. nu. 11.
Et quid si clericus alium insultauerit, ib. nu. 12.
Et quid si clericus velit aliquod delictum committere, ib. nu. 13.
Et quid si offensio facta clerico sit leuis, ib. nu. 14.
Et quid si aliquis percutiat clericum plurib. percussioib. eodē impetu, an iucidit in plures excommunic. ib. nu. 15.
Monachus non deferens habitum suae religionis, est excommunicatus, ib. nu. 16.
Et quid si deferat, sed occulte, ibid.
Recipiens literas Apost. de manu alterius, quam eorum, qui sūt ad id deputati, est excomm. §. fi. q. 77. nu. 17.
Clerici scienter participantes cum excommunicatis, sunt excomm. ib. nu. 18.
Incendiarij sunt excommunicati, ib. nu. 19.
Effractores eccles. cum spoliacione, sunt excomm. ib. nu. 20.
Offendentes Cardinales sunt excomm. ib. nu. 21.
Et an incidant in crimen laesae Maest. ib.
Religiosi, qui ministrant sacrū Euchat. Sacram. alienis parochianis sunt excomm. ib. nu. 22.
Percutientes iniuriosē, aut temerē episc. sunt excomm. ib. nu. 23.
Et quid si quis illum percutiat causa suae defensionis, ib.
Spoliantes Christianos nauigantes, vel naufragiū passos sunt excommunicati, ib. nu. 24.
Et an sit canon latae sententiae, vel ferendae, ib.
Christiani deferentes arma, vel merces ad infideles sunt excomm. §. fin. q. 77. nu. 25.
Et quid tempore pacis, ibid.
Doctores, vel scholares Bonon. Academiae, qui domos aliorum Doctorum, vel scholarum ante conduciōis tempus praecipare tentant, sunt excomm. ib. nu. 26.
Et an hoc locum habeat in alijs gymnasijs, ib.
Schismatici sunt excomm. ib. nu. 27.
Facientes seruari statuta contra ecclesiast. libert. sunt excomm. ib. nu. 28.
Et quae statuta dicantur contra ecclesiast. libert. ibid.
Vsurpantes ius patronatus in locis pijs sunt excommunicati, §. fi. q. 77. nu. 29.
Contrahentes scienter incestas nuptias sunt excomm. ib. nu. 30.
Causi, in quibus pena excomm. incurritur, qui sunt, ib. nu. 31.
In sententia excomm. an requiratur citatio, ib. nu. 32.
Sententia excomm. lata ex falsa causa, an valeat, ib. nu. 33.
Sententia excomm. nulla, an liget excommunicatum, ib. nu. 34.
Ex Additionibus.
Excommunicationis sententia lata ex falsa causa, & mala intentione valet, q. 77. nu. 38.
Et quando dicatur nulla, ibid. nu. 39.
Excommunicatio in participantes non fertur nisi canonica monitione praecedente, q. 77. nu. 21.
Alioium verò locorum excommunicandus, ib. nu. 22.
Excommunicatio iniusta ligat quo ad homines, nō quo ad Deū, nisi excommunicatus eam contempnerit, ibid. nu. 40.
Limita in tali iniustitia, quae redderet sententiam nullā, ib. nu. 41.
Ex Claro.
Excommunicatus an possit excusare, §. fin. q. 14. nu. 10.
Excommunicati an gaudeant immunitate eccles. §. fi. q. 30. nu. 18.
Ex Additionibus.
Excommunicatus publicē quis dicatur, q. 50. nu. 4.
Excommunicatus patitur 62. penas, q. 77. nu. 20.
Declarationes, & limitationes ad can. si quis suadete diabolo, ibi numero 2.
Excommunicatus potest iterum excommunicari, q. 77. nu. 20.
Excommunicatus publicus non potest esse iudex, q. 43. nu. 30.
Excommunicatus existens per annum in excomm. sit suspectus de haeresi, q. 73. nu. 48.
Ratificans corde percussioem clerici, est excomm. §. fi. q. 77. nu. 1.
Et pariter includens in aliquo loco clericum iniuriam, ib. nu. 37.
Excusatio quomodo sit faciendā, & quid proficiat, q. 52. nu. 3. & q. 21. nu. 57.
Excusatio condemnati, vel condemnandi, an proficiat, q. 21. nu. 60.
Ex Claro.
Excusare. Quae in delictis prorsus excusent, vel saltem proficiant ad minuendam penam, §. fin. q. 60. nu. 1.
Atas an excuset, ib. nu. 2.

Infans pupillus, aut minor an excusetur in delictis, ibid. nu. 3.
Et an eis concedatur restitutio in integr. ib.
Minor delinquens in minori aetate, an poterit pro eo delicto puniri, postquam factus est maior, ib. nu. 4.
Senectus an excusetur in delictis, ib. nu. 5.
Furor an excusetur in delictis, ib. nu. 6.
Et quid si post condemnationem effectus sit furiosus, ib. nu. 7.
Ira in delictis an excuset, ib. nu. 8.
Amor in delictis an excuset, ib. nu. 9.
Prodigus an in delictis excusetur, ib. nu. 10.
Ebrietas in delictis an excuset, ib. nu. 11.
Dormiens in delictis excusetur, ib. nu. 12.
Ignorantia an in delictis excuset, ib. nu. 14.
Operarij, & fabri an excusentur de eo, quod operantur de mandato alterius, ibid. nu. 15.
Et quid in atrocibus an maodatum superioris excuset, ibidem, numero 16.
Metus, aut vis an in delictis excuset, ib. nu. 17.
Prouocatio aduerfarij an delinquentem excuset, ib. nu. 18.
Et an iustus dolor in delictis excuset, ib. nu. 19.
Excusatio quod delictum clam commissum fuerit, an proficiat delinquenti, ib. nu. 20.
Penitentia an in delictis excuset, ib. nu. 21.
Quaelibet causa excusat a pena, ib. nu. 22.
Bonae vocis, qualitatis, & famae probatio, an reuelat delinquentem, ib. nu. 23.
Nobilitatis, vel dignitatis probatio an proficiat delinquenti, ibidem, numero 24.
Probatio, quod reus sit egregius miles, & vtilis Reipub. an proficiat ib. nu. 25.
Insignis peritia, vel excellentia in aliquo artificio an proficiat delinquenti, ib. nu. 26.
Meritorium probatio an proficiat delinquenti, ib. nu. 27.
Delictum sine dolo, vel praeter intentionem commissum fuisse, an proficiat, ib. nu. 28.
Pater praesentans filium imputatum de delicto, an illum excuset a pena mortis, ib. nu. 29.
Multitudo reorum an excuset delinquentes, ib. nu. 30.
Vniuersitas an possit excommunicari, ib.
Quando ignoratur, quis prius manum ad arma posuerit, an omnes sint a pena primae euagationis liberandi, ib. nu. 31.
Antiquitas delicti an proficiat delinquenti, ib. nu. 32.
Vbi proceditur per inquisitionem, non solet delinquens puniri pena ordinaria, ib. nu. 33.
Reus delictum sponte confessus an sit mitius puniendus, ibidem, numero 34.
Iudex ratione amicitiae an possit penam remittere, ib. nu. 35.
Comunctio sanguinis inter delinquentes, an eos excuset, ibidem, numero 36.
Ex Claro.
Excusationes quae in causis criminalibus proponi possint, libr. 5. §. fi. q. 34. nu. 1.
Et quid de excusatione absentiae, ib. nu. p.
Et quid si non allegetur in specie aliqua causa absentiae, ibidem, numero 3.
Et an teneatur illam probare, ib. nu. 4.
Et quid in excusatione infirmitatis, ib. nu. 5.
Et quid si allegetur timor infirmitatis, ib. nu. 6.
Et quid de excusatione carcerationis, ib. nu. 7.
Ex Additionibus.
Excusationes falsitatis, §. falsum, nu. 278.
Ex Claro.
Excusator an possit in causis criminalibus interuenire, libr. 5. §. fi. q. 33. nu. 1.
Et quid in casibus, in quibus potest absens diffinitiuē condemnari, ib. nu. 2.
Et an audiendus sit excusator sine mandato, ibidem, numero tertio.
Et an teneatur praestare fideiussionem de sistendo principali in iudicio, ib. nu. 4.
Et an audiatur pater pro filio, dominus pro seruo, Abbas pro monacho, ciuitas pro ciue, dominus pro subdito, Episcopus pro clerico, vxor pro viro, ib. nu. 5.

Excusator an interueniat in criminalibus, q. 33. nu. 1.
Et quid in Regn. Neap. n. 3.
Et quid in Regno Franciae, nu. 4.
Et quid in statu Mediolani, nu. 5.
Et quid Florentiae, nu. 6.
Excusationis causa cessante, cessat ipse excusatio, q. 34. nu. 31.
Ex Claro.
Executio sententiarum capitalium ex quibus causis sit differenda §. fi. q. 97. nu. 1.
Et quid si compareat aliquis, qui dicat condemnatum se sibi obligatum ad aliquam rationem reddendam, ibidem.
Et quid si reus condemnatus alium de aliquo crimine accusauerit, ibid. nu. 2.
Et quid si reus esset decapitandus ex mandato Principis, quod iudici videretur iniustum, ibid. nu. 3.
Et quid si reus nolit peccata sua confiteri, ibi. nu. 4.
Et quid in muliere praegnanate, ibid. nu. 5.
Et quid si executio incidat in diem feriatam, ibid. nu. 6.
Regulariter nō esse differendam executionem sententiarum capitalium, ibid. nu. 7.
Ex quibus causis possit executio sententiae capitalis impediti, Et quid si condemnatus contigiat ad Ecclesiam, ibid.
Et quid si dum ad supplicium ducitur, transeat per Ecclesiam, vel cimiterium, ibid. (tiam, ibid. nu. 2.
Et quid si amplectatur sacerdotem portantem sacram Euchari- Et quid si ipse iumpserit sanctissimum sacramentum, ibid. nu. 3.
Et quid si dicat, se prius, quam delinqueret, fecisse votum ingrediendi religionem, ibid. nu. 4. (tem, ibid. nu. 5.
Et quid si dum ducitur ad supplicium, obuium habeat Cardina- Et quid si meretrix petat illum in maritum, ibid. nu. 6.
Et quid si post condemnationem effectus sit furiosus, ibid. nu. 7.
Et quid si post sententiam latam appareat de ipsius condemnati innocentia, ibid. nu. 8. (modi, ibid. nu. 9.
Et quid si in actu ipso executionis frangatur laqueus, vel huius- Ex Additionibus.
Executio potest fieri sine citatione ex processu informatio, secretē facto per Legatum Papae contra committetes crimen laesae Maestatis, q. 31. nu. 11.
Executio differitur, quando post sententiam liquet de innocentia rei, §. fi. q. 98. nu. 4.
Executio sententiae an impeditur probato impedimento q. 34. nu. 4.
Executio non potest fieri contra aliquem, quamuis criminolium ante sententiam, q. 93. nu. 10. (q. 94. nu. 61.
Executio sententiae etiam legitime multis impeditur, executio an sit faciendā ex sola productione sententiae, q. 96. n. 18.
Executio sententiae abscessionis manus differitur post partum, donec nutritrix fuerit reperta, q. 97. n. 7.
Executio sententiae criminalis, an fiat diebus festiuis, ibid. nu. 8.
Et feriae vnde dicantur, ibid. nu. 9.
Executori referenti captum sibi exemptum, an credatur q. 68. nu. 375. & q. 29. nu. 13.
Nuncio publico, an, & quando credendum, ibid. nu. 14.
Excutor capiens aliquem iniuste potest impune ipsum liberare q. 28. nu. 17.
executores incedentes per comitatus non debent grauare rusticos, ibid. nu. 30. (num. 4.
executori dicenti se habere commissionem, an credatur, q. 29.
excutor an possit resistentem offendere, ibid. nu. 1. & seq.
executores non debent introire domum alicuius potentis ad inquirendū ibidem latra nrem sine licentia iudicis, q. 30. nu. 30.
et quid in practica, ibid. nu. 31.
Ex Claro.
Executi. Quae sit forma exequendi sententias corporales, §. fi. et quid si reus nolit peccata sua confiteri, ibid. nu. 2.
et an capitaliter condemnatis dandum sit sanctissimum eucharistiae sacramentum, ibid. nu. 3. (ibid. nu. 4.
Iudex an possit cogere aliquem, vt carnificis officium exerceat, expensae iustitiae ad quem pertineat, ibid. nu. 5.
In quo loco fieri debeat executio iustitiae, ibid. nu. 6.
Condemnati an ignem an sint viui comburendi, ibid. nu. 7.
Animal irrationale, quod aliquod maleficium commisit, an sit per carnificem moru tradendum, ibid. nu. 8.

Quando aliquis reperitur condemnatus pluribus poenis corporalibus quomodo est faciendā executio, ibid. nu. 9.
Exhortans aliquem ad delinquendum qua poena puniri debeat, §. fi. q. 88. nu. 2.
Exilium. De poena exilij, §. fi. q. 71. n. 1.
Casus, in quibus a iure imposta est poena exilij, qui sint, ibid. nu. 2.
Officialis qui cogit rusticos ad obsequia indebita, punitur poena perpetui exilij, ibid. nu. 3.
Videm verb. Bannum, & Bannitus.
Ex Additionibus.
Exiliorum genera, quae sint, q. 71. nu. 1.
Exilium veterē, & propriē quando dicatur, ib. nu. 2.
Exilium vnde dicitur, & eius incommoda, ib. nu. 3. & 4.
Exilium quis remittere possit, ib. sub nu. 5.
Exilium a quo iudice intelligatur datum, ib. nu. 11.
Exilium frangere quis dicatur, q. 71. nu. 28.
Exilium frangens poena, ib. nu. 29.
Et quid in Regno Neap. ib. nu. 30.
Ex Claro.
Eximens detentum ē manibus familiae, qua poena sit puniendus, §. fi. q. 29. nu. 3.
Et quid si erat indebitē detentus, ib. nu. 4.
Et an eximens seipsum incidat in penam, ib. nu. 5.
Ex Additionibus.
Eximens captū pro debito, teneatur ad solut. debiti, q. 68. n. 33. 46.
Et quid si exemptus ad carceres reducatur, ib. nu. 34.
Et quomodo sit puniendus, ib. nu. 35. & 43.
Et quid in eximente captum pro causa criminali, ib. nu. 36.
Et quid in eximente condemnatum, ib. nu. 37.
Et quid in impediēte capturam, ib. nu. 38.
Eximens captum pro debito non admittatur ad probandum illum esse debitorem, ib. nu. 46.
Eximens captum indebitē, an puniatur, q. 29. nu. 12. 159.
Ex Claro.
Expensae iustitiae ad quem pertineant, §. fi. q. 99. nu. 5.
Ex Additionibus.
Expensas litis querelans an teneatur subministrare accusato pau- peri, q. 46. nu. 12.
expensatum appellatione, venit etiam expensa pro habenda sententia in forma probante, q. 62. nu. 14. (nu. 22.
expensatum condemnatio an fiat in Reg. Neap. in crimina, ibid. et an de iure communi, ib. nu. 23.
et an in statu ecclesiast. ib. nu. 24.
Expeditio causae crim. non retardatur in Reg. Neap. sub praetextu test. Curiae non repet. q. 46. nu. 37. & q. 45. n. 43. (q. 82. n. 88.
exporians an in dubio cenetur exportare pro victu, vel merca. expoliti an censentur legitimi, & possint ad sacros ordines promoueri, q. 83. nu. 35.
exierus stans ad seruit. alicuius, an dicatur habitator, q. 39. n. 9.
exrabens contra formam statuti, quo casu possit impunē extra hunc, q. 82. nu. 89. (igitur, q. 71. nu. 1.
exulatus a loco delicti, & a propria patria, exulatus intel- exulatus si reperitur debitor alicuius non potest ad instantiam creditorum detineri in carceribus instante fisco pro executione exilij, ibid. nu. 7.
er quomodo consulatur credi. oribus, ibid.
et quod si fiscus non intet, sed ipsemet carceratus, ibid. nu. 8.
exulatus si fiat clericus, & frangat exilium debet cognosci per iudicem ecclesiasticum, q. 71. nu. 31.
exulatus, siue bannitus ab aliquo loco, si moritur pendeate exilio, non poterit in dicto loco sepeliri sine licentia superioris Ex Additionibus.
FAB. de Monteleon. lapsus, q. 98. nu. 30.
Fabricans falsas scripturas, vel producentes testes, vt falsum deponat, & respondens nolle vt, non euitat penam falsi, §. falsum, nu. 145.
Factum aliter probari non posse, quomodo dicatur, q. 14. num. 114. 115. 123. & seq.
Falsa script. vtens, an praesumatur author falsitatis, §. falsum, nu. 130. (tur, ibid. nu. 153.
Falsa scriptura vtens, an puniatur, aequē, ac si illam fabricauit. Falsam rationem reddens, sed verum deponens, falsi crimen nō incurrit, §. falsum, nu. 37.

Et veritatio in dicto, & ratione non attenditur ad inducendam falsitatem, ibid. nu. 38.
Falsam monetam cudere parantes, si peniteat, non puniuntur pena ordinata, ibid. nu. 328. & 330.
Falsarius non dicitur, qui deponit falsum per errorem, §. n. q. 35.
Falsarius debet in vinculis causam dicere, q. 46. nu. 35.
Et si fuerit relaxatus sub cautione, non citata parte, est ad carceres reuocandus, ibid. nu. 36.
Falsarius, an recipiantur in testem contra falsarium, q. 25. n. 12.
Falsi causa sex modis potest cognosci, §. falsum, nu. 11. in fine.
Falsi crimen grauissimum est, §. falsum nu. 1.
Falsi specialia, ibid. nu. 2.
Falsi crimen, in generali delictorum abolitione non comprehenditur, §. falsum, nu. 4.
Falsi crimen non probatur per comparati. litterarum. ibid. n. 116.
Et comparatio litterarum cum alijs admittitur, facit iudicium ad torturam, ibid. nu. eod.
Et quomodo sit facienda comparatio litterarum in crimine falsi, §. falsum, nu. 122.
Falsi suspicio cessat in testamento contra Notarium viuente testatore, ibid. nu. 157.
Falsi pena, an teneatur mutans, vel abradens litteras iustitiae, Principis, vel sigillum in facti narratione, §. falsum, nu. 198.
Falsi suspensiones, indicia, & praesumptiones, ibid. nu. 143.
Falsi suspicio cessat coniecturis, & praesumptionibus, ibid. nu. 44.
Falsi suspicio an pro veritate habeatur, ibid. nu. 246.
Falsi suspicio leuioribus probationibus, & praesumptionibus in causa ciuili, contra instrumentum inducitur, quam in criminali, ibid. nu. 251.
Falsi suspicio sufficit ad capturam, vbi de falso ciuili agitur, ibid. nu. 253.
Falsi pena quae sit, ibid. nu. 259.
Falsi crimen, si graue est pena mortis puniatur, ibid. nu. 262.
Falsi pena tria copulatione requirit, ibid. nu. 268.
Falsi conatus non secuto effectus extraordinarie puniatur, §. falsum, ibid. nu. 291.
Falsi crimen verè dolum requirit, ibid. nu. 309.
Et quando procedat in eo condemnatio ex praesumptionibus, ibid. nu. 310.
Falsi pena quantum fieri potest a iudicibus euitanda est, §. falsi testes, falsumque testimonium consulentes, aut machinantes, qua pena puniatur in Regno Neapolit. ibid. nu. 43.
Falsi suspecti testes, quando ob contumaciam, tanquam confessi condemnentur in Regno Neap. ibid. nu. 69.
Falsi crimen an incurrat testari prohibens, & quibus penis puniatur, ibid. nu. 237.
Et quid sit practica instituta, & probanda quare contra prohibentem testari, ibid. nu. 238.
Falsi testes, qua pena puniatur in Regno Neap. §. falsum, n. 263.
Falsi testes dicto vtens circa extrinseca, & ad causam non facientia pena falsi non tenetur, ibid. nu. 77.
Falsi testes dicto, vel falso instrumento vtens de peritorum consilio, non excusatur, ibid. nu. 83.
Falsorum testimonium vsui renunciens puniatur de machinatione, nõ de vsu, & quando, §. eod. nu. eod.
Falsi pena an teneatur vtens eandem rem duobus, §. falsum, nu. 240.
Falsi pena puniatur Notarius conficiens instrumentum, de quo rogatus non fuerat, licet sint verè contenta in eo, ibid. n. 85.
Et etiam si non compleuerit instrumentum falsum pena ordinaria tenetur, ibid. nu. 86.
Et de puniendo Notarium de falso instrumento, ibid. nu. 87.
Et statutum puniens Notarium de falso non comprehendit aliam penam indictam contra falsum fabricantem, §. falsum, n. 88.
Falsi pena Notarius condemnatus non perdit omnino potestatem conficiendi instrumenta, ibid. nu. 89.
Et iudex in condemnatione exercitum Notarius referuare nõ falsi pena an condemnentur Notarius conficiens instrumentum falsum, quod sit nullum, ibid. nu. 93.
Et quid si mutaretur data in scriptura priuata, §. falsum, n. 64.
Falsi suspectus Notarius, si nolit, vel diffidat ad instantiam partis, matricem producere, poterit torqueri, ibid. nu. 95.
Falsi pena ordinaria non puniatur Notarius conficiens instrumentum falsum pro defensione partis, ibid. nu. 99.
Falsi penam an incurrat Notarius ponens instrumento mutui

verbum numerauit, si verè pecunia non fuerit numerata, §. falsum, nu. 155.
Et asserens alias in sui praesentia fuisse numeratam pecuniam nõ puniatur de falso, licet falsum dicat, ibid. nu. 156.
Falsi pena an puniatur Notarius omittens solemnitatem, ibid. nu. 160.
Et an praesumat in Notario potius error, quam falsitas, ibid. nu. 162.
Falsi pena an teneatur Notarius falsum instrumentum non perfecit, §. falsum, nu. 172.
Falsi pena tenetur notarius asserens se rogatum de instrum. cuius notulam dedit, & verè rogatus non esset, ib. nu. 178.
Et idem si dicat se non recordari, quando factum est de recenti, §. falsum, nu. 179.
Et eo caso potest compelli ad exhibendum omnes suas imbreuituras, ibid. nu. eod.
Falsi pena tenetur notarius, & ad interesse partis negans se fuisse rogatum de instrum. vel illud celans, aut dicens se non recordari, si conuincatur per testes, §. falsum, nu. 180.
Et hoc etiam casu potest compelli ad exhibendum non imbreuituras, vt fiat perquisitio, ib. nu. 182.
Falsi penam incurrit notarius ostendens attestaciones non publicatas, pars autem nulla pena tenetur, §. falsum, nu. 233.
Falsi pena tenetur litteras iud. a manu seruientis amouens, ibid. nu. 214.
Et quid in lacerante, ib. nu. 214.
Falsi pena an teneatur aperiens litteras, §. falsum, nu. 217.
Et diuulgans contenta in litteris ad alterius iniuriam, tenetur actio ne iniuriarum, ib. nu. 218.
Falsi pena tenetur lacerans, vel comburens litteras alteri scriptas, §. falsum, nu. 222.
Falsi pena an teneatur non restituens litteras ei, cui mandatum suscepit restituendi, ib. nu. 231.
Falsi accusatio non requirit expressionem loci, aut tempus, q. 12. Ex Claro.
Falsificans litteras Principis puniatur pena falsi, §. falsum, nu. 31.
Falsificans articulos an praesumat scilicet, vel ignoranter fecisse, §. falsum, nu. 81.
Et qua pena sit puniendus, si super eis testes examinauerint, ibid. nu. eod.
Et quid stante statuto neminem praetextu ignorantiae se uerè posse, ibid. nu. 82.
Falsificans litteras delegati Papae, minus puniatur, quam si litteras Papae falsificasset, §. falsum, nu. 200.
Et idem esset in falsificante litteras Proregis, ibid. nu. 101.
Falsificans monetam, qua pena puniatur, §. falsum, nu. 321.
Et moneta a non habente auctoritatem fabricata dicitur falsa, ibid. nu. 322.
Et de praestantibus opem consocijs ac eam expendentibus, de iudicibus probationis, excusationibus, & pena, ibid. nu. 303.
Falsificans bagatinos non tenetur pena statuti, §. falsum, n. 329.
Et statutum contra falsificantem monetam, intelligitur de moneta statuentis, ibid. nu. 330.
Falsificans monetam sui Principis reus est laesae Maiestatis, ibid. nu. 331.
Falsificans acta notarius tenetur pena vltimi supplicij, §. falsum, numero 302.
Falsificans plura capita libri, vel alterius scripturae, aut producens plures testes, & instrumenta falsa eodem, vel diuerso tempore, ad vnum finem pro vna falsitate. vnica pena puniatur, §. falsum, nu. 264.
Falsificantes litteras, vel sigillum Papae, Regis, Iudicum, & Praelatorum, vel mandantes, vel scienter illis vtentes, quibus penis feriantur, §. falsum, nu. 167.
Falsificatio litterarum Papae, vel Regum non regulatur ab alijs falsitatis, ibid. nu. 193.
Et habet sexdecim specialia, ibid. nu. 194.
Falsis testibus scienter vtens respondere reuocetur, an velit illis vti, etiam stante statuto in quibusdam casibus non debere respondere, §. falsum, nu. 152.
Falsitas non solet committi sine causa, §. falsum, nu. 8.
Et ad incurrendum falsum, quid sufficiat, ibid. nu. 9.
Falsitas probatur praesumptionibus, & coniecturis, ibid. nu. 12.
Falsitas quomodo probetur, §. falsum, nu. 11.
Falsitas testimonium per alios testes non falsos, etiam post sententiam probari potest, ibid. nu. 39.

Falsitas multis modis committitur in rescriptis Apostolicis, §. falsum, nu. 187.
Et de cancellario falsum conductum Principis falsificatur, ibid. nu. 188.
Et detrunctas Bullas de litteris Papalibus, vel alijs, in falsum incidit, ibid. nu. 189.
Falsitas, an praesumat potius in litteris gratiae, quam iustitiae, §. falsum, nu. 195.
Falsitas litterarum Apostolicarum est mixta fori, ibid. nu. 196.
Falsitas committitur delendo, vel interlineando scripturas, lacerando, addendo, detrahendo, vel aliquid amouendo, §. falsum, nu. 268.
Et non est locus poenae falsi, nisi substantia mutetur, ibid. nu. 109.
Et quando dicatur visum raturae, siue cancellationis parte substantiali, vel occidentali commissum, ibid. nu. 210.
Et ratura non nocet, si potest legi, quod prius erat scriptum, §. falsum, nu. 111.
Falsitas ex duabus praesumptionibus probatur, quando ciuilitate falsum probationibus necessaria concludentibus probari debet, ibid. nu. 247.
Falsitas in re modica, etiam cum dolo, leuiter puniatur, §. falsum, nu. 286.
Et res modica videtur non excedens duos aureos, ibid. nu. 287.
Falsitas etiam modica in litteris Apostolicis, vel Regijs puniatur poena ordinaria, ibid. n. 288.
Et non distinguitur, an sit in parte substantiali, ibid. nu. 289.
Falsitas, an possit committi sine dolo, §. falsum, nu. 303.
Falsitas non praedicialis an sit punibilis, ibid. nu. 314.
Et quid in falsificantibus litteras Apostolicas, vel Regias, ibid. nu. 315.
Et quid in falsificante scripturam, quae erat nulla, §. falsum, nu. 317.
Et quid si scriptura a principio nulla, ex aliquo statuto superueniente, si dem faceret, ibid. nu. 318.
Falsitas in scriptura priuata, vel publica ad fauorem scribentis, an sit punienda pena falsi, ibid. nu. 319.
Falsitas, etiam sine dolo commissã, arbitrio iudicis puniatur, §. falsum, nu. 320.
Falsitas instrumenti an probetur per testes, ibid. nu. 97.
Et quando instrumentum praesumat totum falsum, nu. eod.
Falsitas testimonium, & falsitatis excusationes, §. falsum, nu. 86.
Falsitas in vno capitulo non vitiat cetera in vno diuersa, q. 53. nu. 20.
Falsitatem fabricans, & ea vtens, non tenetur de vsu, §. falsum, nu. 293.
Falsitatem committens, quomodo, & quando causam amittat, ibid. nu. 293.
Et quid in Regno Neap. ibid. nu. 294.
Falsitatis suspitio ex quibus praesumptionibus inducatur, §. falsitatis excusationes §. falsum, nu. 278.
Falso instrumento vtens in iudicio, an sit puniendus de falso, si fuerit productum cum clausula, si, & in quantum, §. falsum, nu. 127.
Falso instrumento in prima instantia vtens, an possit in causa appellacionis illius vsui renunciando, falsi poenam euitare, §. falsum, nu. 143.
Falso testes vtens ad occultandum crimen consanguinei, vel amici, puniatur ademptio tertiae partis bonorum, ibidem, n. 274.
Falso vtens in facto proprio praesumitur scienter, in alieno ignoranter, ibid. nu. 305.
Falsos testes producens, eisque renunciens sine partis protestatione, an sit puniendus, §. falsum, nu. 79.
Et quid producente falsos articulos, ibid. nu. 80.
Falsos testes producens, puniendus est, etiam si postea dicat se illis vti nolle, §. falsum, nu. 129.
Falsi crimen est publicum, lib. 5. §. falsum, nu. 1.
Falsitas circa multa committi potest, ibid. nu. 2.
Falsitas circa testes multis modis committitur, ibid. nu. 3.
Subornans testes an dicatur falsum committere, ibid. nu. 4.
Et an credatur testibus dicentibus se ad preces alicuius falsum deposuisse, ibid. nu. 5.
Producens falsos testes an dicatur falsum committere, ibid. nu. 6.
Et an stante statuto puniatur producere falsos testes puniri debeat producens vnum tantummodo testem falsum, ibid. nu. 7.
Testis falsum deponens dicitur falsum committere, ibid. nu. 8.
Et quid si deponat in iudicio contrarium eius, quod prius dixerat extra iudicium, ibid. nu. 9.

Et quid si deponat contrarium eius, quod dixerat in alio iudicio, ibid. nu. 10.
Et quid si duo testes inuicem sibi contradicant, an sint de falso puniendi, ibid. nu. 11.
Et an dicta testimonium sint inter se concordanda, vt euitetur falsum, ibid. nu. 22.
Testis deponens super negatiua est suspectus de falso, ibid. nu. 13.
Testis deponens falsum non circa factum principale, sed circa alia extrinseca, non potest puniri de falso, ibid. nu. 14.
Si testis neget dixisse prout scriptum reperitur, cui magis credendum sit, notario, an testi, ibid. nu. 15.
Testis, qui falsum depos. sine iur. an possit puniri de falso, ibid. nu. 16.
Ad hoc, ut testis dicatur falsus, an requiratur, quod probetur ipsum fuisse corruptum, ibid. nu. 17.
Et quid e conuerso, nõ quid sufficiat probare, quod sit pecunia corruptus, absq. eo, quod probetur falsum deposuisse, ibid. nu. 18.
Pena testis falsi quae sit, ibid. nu. 19.
Vtens dicto falsi testis dicitur falsum committere, ibid. nu. 20.
Fabricans falsum instrum. dicitur falsum committere, ibid. nu. 21.
Et quae sit poena notarij fabricantis falsum instrum. ibid. nu. 22.
Producens falsum instrum. dicitur falsum committere, ibid. nu. 23.
Vtens falso instrumento scienter dicitur falsum committere, ibid. nu. 24.
Et quomodo hoc casu conuinci possit de scientia, ibid. nu. 25.
Et an puniatur eadem poena, si illud fabricasset, ibid. nu. 26.
Notarius ponens in instrumento, quod interuenit pretij numeratio, licet reuera pecunia non fuerit numerata, incidit in poenam falsi, ibid. nu. 27.
Notarius scribens in instrumento, Rogauit Titius, spondit Meuius, cum tamen Titius esset absens, incidit in poenam falsi, ibid. numero 28.
Notarius conficiens instrumentum super re illicita, incidit in poenam falsi, ibid. nu. 29.
Notarius negans se rogatum de instrum. de quo reuera fuit rogatus, puniatur poena falsi, ibid. nu. 30.
Falsificans litteras Principis puniatur poena falsi, ibid. nu. 31.
Abradens instrum. dicitur falsum committere, ibid. nu. 32.
Aperiens litteras alienas, & illas offendens adulterio, incidit in poenam falsi, ibid. nu. 33.
Ascribens sibi legatum in testamento alieno, puniatur poena falsi, ibid. nu. 34.
Et quid in testamento nuncupatiuo, ibid. nu. 35.
Prohibens aliquem testari, incidit in crimen falsi, ibid. nu. 36.
Vtens eandem rem duobus, incidit in poenam falsi, ibid. n. 37.
Suspicio falsi pro veritate habetur, ibid. nu. 38.
Quae sit poena falsi, ibid. nu. 40.
Falsitatem committens circa testes, instrumenta, vel acta causae, an causam ipsam amittat, ibid. nu. 41.
Falsitas an possit committi sine dolo, ibid. nu. 41.
Falsum non dicitur, id quod adiuuatur primordio veritatis, §. falsitas nemini praedicialis, an sit punibilis, ibid. nu. 44.
Index omni studio, & interpretatione, curare debet, vt falsum euitetur, ibid. nu. 45.
Falsificans monetam qua poena puniatur, ibid. nu. 46.
Radens, aut minuens monetam, qua poena puniatur, ibid. n. 47.
Expndens falsam monetam, qua poena puniatur, ibid. nu. 48.
Falsum multis modis committitur, §. falsum. nu. 6.
Et quae necessario requirantur, vt dicatur commissum, ibid. n. 7.
Quaestio Falsi facit filere causam homicidij, nu. 12.
Producens falsos testes si condemnentur de falso, non praediacatur testibus nec e contra, ibid. nu. 27.
Testis deponens in iudicio contrarium eius, quod dixit extra iudicium conuincitur de falso, ibid. nu. 44.
Deponens se non recordari gestorum eodem contextu, dicitur suspectus de falso, ibid. nu. 59.
Testes quando praesumat scienter, vel ignoranter falsum dixisse, ibid. nu. 62.
Caute pro vtente falsis testibus, vel instrumentis ibid. nu. 78.
Impugnans instrumentum de falso, & succumbens, an aliquid perdat, ibid. nu. 131.
Notarius mutans signum suum, tenetur poena falsi, ibid. nu. 154.
Notarius non tenetur exhibere prothocolli de instrumento in actis non exhibito illud de falso arguere volenti, ibid. n. 156.
Procuratores, vel aduocati ostendentes aduersarijs iura suorum clien-